

Revista ECONOMICA

Supliment • nr. 14 • 7 aprilie 1978

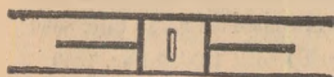
1

INTREPRINDEREA DE AGREMENT
ȘI PRODUCȚIE INDUSTRIALĂ
PENTRU TURISM
București Str. Luterană nr. 9
Sector 7, Tel. 13.78.60

2

COOPERATIVA ELECTROMETAL – ORADEA
Str. Clujului nr. 207/B
Telefon 21072
Județul Bihor

METALE PRODUSE DIN METAL

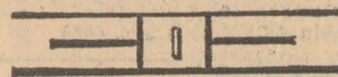
- Oțel hexagon 8 mm kg. 463
- idem rotund Ø 150 OL 37 kg. 855
- idem Ø 200 OL 37 kg. 1275
- idem profil INP 80 kg. 2610
- Teavă construcții 80×80×5 ml. 140
- idem 35×35×2 ml. 1090
- idem 25×25×2,5 ml. 4060
- idem pătrat 40×40 OL 37 kg. 1157
- idem hexagon 24 mm OL 37 kg. 760
- idem 25×25×2,5 ml. 3449
- idem 30×30×2,5 ml. 1570
- Bară alamă Ø 6 kg. 100
- idem Ø 8 kg. 50
- idem Ø 10 kg. 50
- idem Ø 12 kg. 100
- idem Ø 16 kg. 100

- idem bronz Ø 20 kg. 50
- idem Ø 55 kg. 150
- idem Ø 60 kg. 50
- idem inox Ø 10 kg. 50
- Inel bronz sinderizat buc. 500
- idem buc. 8572
- idem buc. 1081
- Sirmă cremenar kg. 322
- Profil aluminiu Lotru kg. 232
- idem kg. 847
- idem kg. 4110
- idem kg. 1460
- idem kg. 1649
- idem kg. 140
- idem kg. 2437
- Arcuri oțel Ø 9 kg. 2244

ORGANE ASAMBLARE

- Șaibe SIZEL 100 buc. 178
- idem 200 buc. 79
- idem 250 buc. 81
- idem 400 buc. 38
- idem A14 kg. 3

CONSTRUCȚII – INSTALAȚII ELECTRICE

- Conductor siliconic 4 mm ml. 4000
- idem FY 4 mm ml. 4000
- idem FY 6 mm ml. 1018
- idem FY 65 mm ml. 300
- Contactori A 03 100 A buc. 5
- idem cu releu 220/25 A AC3 buc. 8
- idem 220 V/25 A AC3 buc. 4
- idem 220 V/20 A buc. 5
- idem 220 V/25A buc. 15
- Cleme racord 16 mm buc. 2000
- Comutatori scară ST buc. 60
- idem cumpănă buc. 66
- Elementi LF 100 A buc. 19
- idem LF 100 A buc. 43
- idem LF 100 A buc. 5
- idem LF 100 A buc. 3

OFERTE

- idem LS 25 A buc. 11
- Întrerupător automat scară 220 V buc. 16
- idem tigaie basculantă buc. 22
- idem 3 poz. (caloric) buc. 200
- idem (cumpănă) buc. 928
- Motoare electrice ICPE 1,1 kw 220—380 V 690 Rm buc. 10
- Mufe — 1000 rame (izolatori rezistență) buc. 40
- Perli electrice colectoare 8×16×30 buc. 500
- Rezistențe 180×380 buc. 2
- idem frigider 220×90 buc. 300
- idem frigider 220×90 buc. 3825
- Termostat trifazat 20—300°C buc. 9
- idem cu sesizor buc. 150
- idem 553405201 buc. 300
- idem 64030701 buc. 350
- idem reglabil buc. 5
- Întrerupători 7 poz. buc. 4000
- Peril colectoare buc. 575
- Cablu ACYY 4×4 buc. 6000
- idem buc. 700
- idem 4×6 buc. 700
- Textolit 5 mm kg. 210
- idem 6 mm kg. 51
- idem 20 mm kg. 22
- idem 22 mm kg. 27
- idem 5 mm kg. 127
- Ventil scurgere prea plin baie buc. 300
- Cablu ACY 3×4 ml 2170
- idem Oțel zincat Ø 7 ml. 1346
- idem CY 4×5 ml. 200
- idem sudură ml. 267
- idem NYM 3×2,5 ml. 317
- idem CYP 4×6 ml. 200
- idem CYY 4×4 ml 8000
- idem Oțel Ø 9 kg. 946

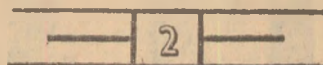
MATERIALE TEXTILE

- Ață batir buc. 298
- idem buc. 95
- Ață colorată buc. 2591
- idem de cusut buc. 22
- idem fir lină albă kg. 4
- Fir lină bleumarin kg. 3
- Franjuri perdea ml. 68
- Firicel Malnaș lat 1,20 ml 1596
- Doc kaki lat 0,70 ml. 5000
- Mahon de 1,40 lat ml. 5
- Pinză albă lat 0,90 ml. 25
- Pied molton buc. 5
- Pinză parasolar mp 16
- idem damasc lat 1,20 ml 10
- idem Crin lat 1,50 ml. 73
- idem Călărași lat 1,40 ml. 2692
- idem damasc lat 2,20 ml. 54
- idem albă neimpregnată ml. 64
- Perdele terilenă ml. 66
- Stofă intim ml. 272
- idem mobilă Cosma ml. 1477
- Stofă mobilă Columbia ml. 34
- Tesătură vucova lat. 0,90 ml. 2769
- Cuverturi simple buc. 93
- idem cu volănaș buc. 123

DIVERSE

- Bandaje roși buc. 175
- Elastic extensor ml. 504
- idem ml. 500
- Nacele vacumate buc. 30
- Pietre biax 931 buc. 600
- idem 932 buc. 278
- idem 944 buc. 700
- idem polizor Ø 250 buc. 50
- idem 300×50 buc. 25
- Pompă complet Pegas (umflat cauciucuri) buc. 820
- Rățoi Donald buc. 55
- Saltea Relaxa semifinite 1900×900×270 buc. 22
- idem 1900×900×300 buc. 4
- Saltea Relaxa Mizil semifinite 1900×1000×300 buc. 23
- Roși pivotate buc. 6000
- Arcuri vagoneți buc. 62
- Saltea Relaxa buc. 23
- Capete de pat buc. 190
- Rame capete pat tapisate buc. 210
- Rame cap pat buc. 255
- Unghiular P.V.C. (colțare) buc. 1560
- Pavele lemn mc. 20
- Cablu oțel zincat Ø 9 kg. 940
- Cablu oțel zincat Ø 7 kg. 1346
- PAL melaminat ml. 115

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

- Lagăr oscilant neferos (sinterizat 7060 reper 50112 buc. 7828

Rulmenți seria :

- 6200 buc. 12000
- 6203 ZZ buc. 26700
- 6412 buc. 70
- 7514/32214 buc. 100
- 3014 KP 51 buc. 21
- 8116 buc. 63
- 32214 buc. 80
- 51209 buc. 25
- 51308 buc. 25
- Polipropilen negru kg. 898
- Sirmă bob. email ET2 0,55 mm kg. 200
- idem 1,25 mmm kg. 1800
- Șurub Stas 2571 5×10 buc. 60000
- idem 8×16 buc. 230000
- idem Stas 4272 6×75 buc. 4000
- idem Stas 4362 5×10 buc. 8000
- Becuri sofit 12×10 buc. 1300
- Perii pentru spălat sticle buc. 97
- Plutitor WC buc. 79
- Pietre polizor 25 M 15×15×6 buc. 1557
- idem 25×20×16 buc. 41
- idem 25 M—16K 20×20×6 buc. 271
- idem 35×25×6 buc. 36
- idem 25 M 90×180×35 buc. 87
- idem 40 M 100×9×20 buc. 130
- idem 25 M 100×35×20 buc. 135
- idem 40 M 100×50×20 buc. 160
- idem 100×50×20 buc. 40
- idem 40 K 150×8×20 buc. 90
- idem 25 M 125×60×20 buc. 50
- idem 150×12×20 buc. 50
- idem 25 M 150×85×25 buc. 66
- Releu intermediar 220V RT 3 TA22 buc. 42
- idem 220 V TR 3 44 buc. 500
- Oțel carbon de scule Böchler Ø 7 kg. 50
- Oțel rapid Ø 8 kg. 100
- Electrozi 50 B Ø 5 kg. 220

CONTRACT ECONOMIC

PRECIZĂRI PRIVIND MOMENTUL INCEPERII CURGERII TERMENULUI DE GARANȚIE

Prevederile recente Legi nr. 7/1977 au readus în discuție unele aspecte ale răspunderii unităților socialiste cu privire la calitatea produselor și serviciilor. În cele ce urmează, vom încerca să răspundem cititorilor care ne-au solicitat lămuriri în această privință.

Cu referire la momentul începerii curgerii termenului de garanție, art. 31 alin. 3 din legea citată prevede că „termenul de garanție curge de la data livrării produsului”.

Este utilă precizarea că prin „livrarea produsului”, se înțelege predarea lui direct unității beneficiare sau cărașului cu respectarea condițiilor convenite prin contract și a dispozițiilor legale menite să asigure calitatea produselor. Cu alte cuvinte, termenul de garanție nu începe să curgă de la data livrării dacă produsele nu au fost însoțite de actele legale prin care se verifică și se atestă calitatea lor. De asemenea, nu va începe să curgă termenul de garanție dacă produsele s-au livrat în garnituri incomplete sau cu nerespectarea sortimentelor prevăzute în contract. În asemenea cazuri, termenul de garanție începe să curgă nu din momentul livrării inițiale, ci de la data ulterioară, când unitatea furnizoare a îndeplinit obligațiile ce-i revin în legătură cu asigurarea calității produselor. Adică, în exemplele de mai sus, din momentul în care a comunicat unității beneficiare actele care certifică și atestă calitatea produselor, de la data completării livrării, precum și de la data când s-au predat produsele în sortimentele convenite prin contract.

Tot cu privire la momentul începerii curgerii termenului de garanție este de menționat că, potrivit art. 31 din Legea nr. 7/1977, „în cazul utilajelor și instalațiilor complexe realizate prin cooperare în producție, ter-

menul de garanție curge, față de toți furnizorii, de la data livrării acestor utilaje sau instalații”.

Prin această soluție legislativă s-au înlăturat o seamă de dificultăți concrete întâmpinate în desfășurarea raporturilor economice de cooperare. În concret, este vorba de faptul că furnizorul principal care livrează utilajele sau instalațiile este obligat să acorde, prin contractul încheiat cu unitatea beneficiară, un anumit termen de garanție. S-au întâmpinat dificultăți în calea corelării, în conformitate cu art. 9 alin. 2 din Legea nr. 71/1969, a contractelor pe care furnizorul principal le încheie cu unitățile colaboratoare, în raport cu termenul de garanție prevăzut în contractul încheiat cu unitatea beneficiară. Mai precis, este vorba de momentul începerii curgerii termenului de garanție într-o categorie de raporturi contractuale și în celălalt raport contractual. Nu este suficient ca termenul de garanție să fie identic sub raportul duratei. Între data primirii subansamblurilor, pieselor sau părților componente de către furnizorul principal și data livrării utilajelor și instalațiilor complexe către unitatea beneficiară există un răstimp apreciabil determinat, în principal, de necesitatea prelucrării, asamblării sau montării aportului fiecărei unități colaboratoare în produsul complex. Aceste decalaje în timp, determinate de momentele diferite în care ar începe să curgă termenele de garanție se amplifică în cazul cooperărilor în lanț când în relația dintre furnizorul principal și unitatea colaboratoare primară se interpun alte unități colaboratoare. Această structură a raporturilor contractuale duce, în lipsa unei reglementări corespunzătoare, la însemnate neconcordanțe între termenele de garanție chiar și în ipoteza în care durata acestor termene este aceeași. Astfel, în ipoteza unui termen de garanție de 1 an care, în raporturile cu unitatea beneficiară căruia i s-a livrat utilajul la 1 martie 1978, expiră la 1 martie 1979, pentru un subansamblu primit de către furnizorul principal la 1 decembrie 1977, termenul de garanție în raport cu unitatea colaboratoare ia sfârșit la 1 decembrie 1978. Se observă deci, că există

un decalaj de 3 luni între perioadele în care funcționează cele două termene de garanție.

Asemenea discordanțe cu efecte negative asupra raporturilor dintre părțile contractante sînt înlăturate prin efectul dispozițiilor normative la care ne-am referit. Momentul începerii curgerii termenului de garanție va fi același în toate raporturile juridice succesive. Termenul de garanție începe să curgă de la data livrării utilajelor sau instalațiilor complexe către unitățile beneficiare.

I. ICZKOVITS

COMERȚ EXTERIOR

FAZA PROCEDURII SCRISE A LITIGIULUI ARBITRAL POTRIVIT REGULAMENTULUI UNCITRAL

Faza scrisă a procedurii arbitrale are ca finalitate, potrivit Regulamentului UNCITRAL, să pregătească și să faciliteze soluționarea oricărui litigiu în cît mai bune condiții.

În scopul arătat, primul obiectiv avut în vedere îl constituie informarea reciprocă a părților în cauză referitor la pretențiile pe care înțeleg să le valorifice. Se înlătură astfel posibilitatea ca adversarul să fie luat prin surprindere, îndeplinindu-se deopotrivă cerința de a se realiza egalitatea dintre împričinați pe plan procesual. Se creează totodată premisele necesare pentru cunoașterea cît mai deplină de către arbitri a circumstanțelor de fapt ce formează obiectul disputei.

Faza procedurii scrise urmărește, în al doilea rînd, luarea măsurilor corespunzătoare pentru constituirea instanței arbitrale chemate să rezolve litigiul. Este un aspect specific al materiei noastre lipsit de echivalent în activitatea judecătorească și tribunalelor. Instanțele de stat fiind organe de jurisdicție cu structură prestabilită și funcționînd în modul sta-tornic prin dispoziții normative, desemnarea judecătorilor care vor so-

luționa un anumit proces se realizează independent de voința părților interesate și fără știrea lor. În domeniul arbitrajului însă componența instanței depinde de opțiunile exercitate de fiecare parte referitor la numărul și la persoana arbitrilor. Faza preparatorie, scriptică, ce ne preocupă asigură tocmai exercitarea promptă a acestor opțiuni.

Pentru atingerea obiectivelor arătate, în decursul etapei pregătitoare scrise trebuie efectuate anumite comunicări de acte. Acestea sînt:

— o notificare de arbitraj (**notice of arbitration**) prevăzută de art. 3 § 1 din Regulamentul UNCITRAL;

— acțiunea arbitrală (**requête, statement of claim**), reglementată de art. 18 din același Regulament.

Documentul principal îl constituie acțiunea arbitrală. Ea este însă precedată în mod obișnuit de notificarea de arbitraj, de care diferă prin conținut. De regulă comunicarea notificării de arbitraj are loc înainte de constituirea instanței arbitrale, pe cînd acțiunea este transmisă abia ulterior de către reclamant, pîritului.

Notificarea de arbitraj are un conținut complex, în cadrul căruia deosebim cuprinsul obligator și altul facultativ. Elementele componente ale notificării de arbitraj sînt specificate de art. 3 § 3 și 4 din Regulamentul UNCITRAL.

Din conținutul obligator al acestui document fac parte următoarele mențiuni:

— cererea ca litigiul să fie supus arbitrajului;

— numele complet și adresele părților în cauză;

— indicarea clauzei compromisorii sau a convenției de arbitraj invocate de reclamant;

— indicarea contractului din care s-a născut litigiul sau la care acesta se referă;

— natura generală a litigiului și, dacă este cazul, o evaluare a sumei pretinse de către reclamant;

— obiectul cererii;

— propuneri referitoare la numărul arbitrilor (care pot fi unul sau trei), desigur, dacă nu s-a încheiat în prealabil un acord în această privință între părți.

Conținutul facultativ al notificării de arbitraj poate include următoarele elemente și mențiuni:

— propuneri referitoare la persoana arbitrului unic, dacă s-a căzut de acord în prealabil ca litigiul să fie soluționat de către un singur arbitru;

— numele arbitrului desemnat de către reclamant, dacă urmează ca instanța să fie alcătuită din trei arbitri;

— textul acțiunii arbitrale. În mod practic, dacă reclamantul înțelege să procedeze la comunicarea acțiunii concomitent cu notificarea de arbitraj, nu o inserează în cuprinsul acesteia, ci o concretizează într-o anexă distinctă.

Dr. O. CĂPAȚINĂ

FINANCIAR

ORDINE DE PREFERINȚĂ-CREANȚE DIN IMPRUMUTURI BANCARE

În cadrul ordinii de preferință, stabilită de art. 34 din Decretul nr. 221/1960 — republicat în 1969, creanțele din împrumuturi bancare prezintă o situație privilegiată față de alte categorii de creanțe, fiind situate în poziția a cincea din tabelul ordinii de preferință stabilită pentru repartizarea sumelor realizate în urma executării silit.

Avînd în vedere această prioritate pe care creanțele de acest gen o au față de unele creanțe de altă natură, în practică s-a pus problema încadrării în categoria de „creanțe din împrumuturi bancare” și a creanțelor reprezentînd împrumuturi acordate de casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, membrilor lor și nerambursate de aceștia.

Între aceste două categorii de creanțe există deosebiri esențiale atît în ceea ce privește regimul juridic al împrumutului și al raportului de împrumut, în cele două ipoteze, sub aspectele lor de fond și de formă.

Referitor la persoana creditorului este de observat că în cazul împrumuturilor bancare, creditor este întotdeauna o instituție bancară de stat organizată și specializată în acordarea de

împrumuturi (de creditare). Împrumuturile acordate de aceste instituții (bănci, C.E.C.) au în esență un scop patrimonial; prin această activitate asigurîndu-se, din dobînzile încasate, atît acoperirea cheltuielilor instituției respective cît și realizarea unui beneficiu.

Spre deosebire de acestea, casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, organizate în baza Legii nr. 13/1972, prin acordarea de împrumuturi urmăresc sprijinirea membrilor lor și nu realizarea unor scopuri patrimoniale. Scopul nepatrimonial al caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor este consacrat expres în art. 1 (2) din Statutul cadru al acestora aprobat prin Ordinul ministrului muncii nr. 6 din 15 ianuarie 1973.

Deosebirile existente între persoanele creditorului au consecințe și asupra regimului juridic al împrumutului și prin aceste și asupra încadrării sub anume aspecte într-o anumită categorie de creanță sau alta.

Astfel, împrumuturile acordate de bănci au în toate cazurile o destinație determinată prin contract și stabilită de către lege, spre deosebire de împrumuturile acordate de casele de ajutor reciproc ale pensionarilor care nu au o destinație anume determinată, ele fiind folosite de beneficiarii împrumutului după cum cred de cuviință, potrivit nevoilor.

Garantarea împrumuturilor se face, în cazul celor acordate de bănci, prin constituirea de ipotecă, prin gaj de valori materiale, prin garanții personale și cesionări de drepturi de creanță (art. 123 și 124 din Legea finanțelor nr. 9/1972), în timp ce în cazul celor acordate de casele de ajutor reciproc ale pensionarilor se face, în mod cu totul excepțional, prin constituirea unei garanții personale (art. 24 (1) din Statutul cadru menționat).

În fine, în cazul nerestituției împrumuturilor, creanțele rezultate din împrumuturi bancare se execută silit pe baza contractului de împrumut care are valoare de înscris autentic și constituie el însăși titlu executoriu. În cazul nerestituției împrumutului acordat de casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru începerea urmăririi silită este necesar ca, în prealabil, să se obțină titlul executoriu cu proce-

ura prevăzută de Decretul nr. 387/952, privitor la urmărirea unor dato-ri pe cale notarială (republicat în l. Of. 18 din 7 iulie 1959, cu modi-ficările ulterioare) ori pe cale judi-iară.

Din cele arătate mai sus rezultă că ele două categorii de creanțe, deși de atură asemănătoare, în sensul că ame-le exprimă relații de împrumut, pre-nță deosebiri esențiale care le con-eră un regim distinct în ceea ce pri-ește ordinea de preferință la reparti-rea sumei realizate în urma execu-rii silită pentru mai multe creanțe e natură diferită. În cadrul acestei dini, creanțele reprezentând împru-roc ale pensionarilor membrilor lor se cadrează la litera f din art. 34 din De-adrează la litera i din art. 34 din De-cretul nr. 221/1960, republicat — alte eanțe; neexistând argumente pentru similitudinea lor ca „împrumuturi ban-ure” spre a putea fi încadrate în or-nea de preferință a acestor împru-uturi.

În cele de mai sus vor găsi răspuns întrebările formulate mai mulți onțați, printre care și C.A.R. Sector 7.

GH. POPESCU

APORTURI DE MUNCĂ

ASPECTE PRIVIND DESFACEREA CONTRACTULUI DE MUNCĂ DIN INIȚIATIVA UNITĂȚII, ÎN TEMEIUL ART. 130, ALIN. 1. LIT. a, DIN CODUL MUNCII

1. Unitatea hotărăște desfacerea con-tractului de muncă încheiat pe durată determinată, motivînd că măsura a st luată deoarece s-a stabilit „des-ntțarea experimentală” a postului ntru realizarea unor economii. (Jud. ct. 1, Buc. sent. civ. nr. 901/1975 ne-blicată).

Textul la care ne referim prevede pres că unitatea are acces la acest nei legal dacă are loc o desființare posturi. Desființarea postului tre-ie să fie definitivă și nu „experi-ntală” sau temporară. Nu se poate iface contractul de muncă încheiat durată nedeterminată, atîta timp

cît postul ocupat de persoana în cauză n-a fost desființat definitiv. Faptul că un post nu a fost desființat definitiv ci numai „experimental” nu poate a-vea alte efecte decît suspendarea exe-cutării contractului de muncă pe du-rata suspendării postului, adică pe pe-rioda „desființării experimentale”.

Desființarea postului trebuie să fie urmarea „reorganizării” fie ca reor-ganizare a persoanelor juridice fie ca o modificare în structura internă a u-nității. În speță, desființarea se hotă-răște din motive de economii, ceea ce nu corespunde intenției legiuitorului.

Așadar, nefiind vorba de o „desfiin-țare” ca urmare a „reorganizării”, ra-țional nu poate avea loc nici o redu-cere de personal în sensul legii, tocmai pentru că reducerea de personal este consecința existenței celor două con-diții de legalitate cerute de lege.

2. Contestația persoanei împotriva desfacerii contractului de muncă este admisă sub motivul că măsura luată de unitate este greșită, deoarece nus-a desființat postul persoanei (barman) ci un post de ospătar care este de altă natură.

Tribunalul Suprem și de data aceas-ta a arătat (dec. Secției civile nr. 456/1975) că posturile care se desființază nu trebuie să fie identice, ci numai asemănătoare ca atribuții, servind ac-tivități de același gen, pentru care se cere aceeași pregătire, atît sub aspec-tul studiilor cît și al vechimii în muncă.

Prin reducerea unor „posturi de a-ceeasi natură” nu trebuie să se înțe-leagă că se desființază chiar postul deținut de persoana în cauză, unitatea avînd dreptul ca în astfel de situații să rețină pe cei care consideră că sînt mai corespunzători, făcînd o selecție și o redistribuire a persoanelor în-castrate.

În speță, în considerarea celor de mai sus, posturile de bufetier, ospătar și barman sînt de aceeași natură, în-trucît pentru executarea acestor ac-tivități, sînt necesare aceleași condiții de studii și stagiul, fac parte din per-sonalul operativ din rețeaua comer-cială, au aceleași sarcini de a desface mărfurile, iar barmanul și ospătarul încasează în mod direct de la consu-mator prețul mărfii vîndute.

În consecință, unitatea a procedat legal desfăcînd contractul de muncă,

urmînd să facă o redistribuire de per-sonal, măsură de competența exclusi-vă a unității și necenzurabilă de in-stanțele judecătorești.

3. Ca urmare a desființării unor posturi „T.E.S.A.”, unitatea desface contractul de muncă al unui contabil, dar pe același post este detașată o altă persoană care apoi este încadrată de-finitiv.

Constantă în soluțiile pronunțate cu privire la acest aspect, instanța su-premă a stabilit (dec. Secției civile nr. 1614/1971) că asemenea măsură trebuie să fie rezultatul unor nevoi reale de reducere a personalului și să se facă după criteriile obiective, iar nu pe di-ferite justificări aparente. Reducerea trebuie să fie reală și efectivă și să nu constituie un pretext pentru în-lăturarea nejustificată a unor perso-ane, spre a fi înlocuite cu altele.

Măsura este ilegală dacă după des-facerea contractului de muncă, unita-tea încadrează alte persoane din afară pe posturi de aceeași natură cu cel ocupat de cel concediat.

4. Conducerea unității a desfăcut contractul de muncă arătînd că postul deținut de aceasta s-a desființat prin hotărîrea organelor competente.

Instanța judecătorească a anulat de-cizia unității și a dispus reintegrarea persoanei, motivînd că măsura unității este abuzivă, deoarece în raport cu ac-tivitatea serviciului nu era necesară reducerea postului respectiv (contabil).

Este de principiu, precizează Tribu-nalul Suprem (dec. Secției civile nr. 2364/1971) că organul de jurisdicție a muncii nu este îndreptățit să verifice dacă este sau nu cazul a se reduce personalul și nici proporția acestuia, această atribuție fiind de competența exclusivă a unității, care se va con-forma normelor legale.

Dovedind că a avut loc o reducere efectivă a persoanelor încadrate, uni-tatea are competența exclusivă de selecționare și redistribuire a perso-anelor încadrate.

În speță a avut loc o reducere rea-lă de personal prin desființarea u-mui post de contabil, iar uni-tatea apreciînd, a fost îndreptățită să mențină, la alegere, persoana cores-punzătoare. În asemenea situație com-petența instanței se limitează la a ve-rifica numai dacă a existat sau nu o reducere reală, legală fără a se pro-

nunța asupra oportunității acestei măsuri.

De asemenea, organul de jurisdicție a muncii, chiar dacă anulează ca nelegală măsura unității, nu poate dispune reintegrarea decît în postul deținut anterior, dacă acel post nu a fost desființat.

Dacă postul a fost desființat, după desfacerea contractului, persoana în cauză va fi îndreptățită numai la despăgubiri reprezentînd cîștigul „de care a fost lipsită de la data desfacerii contractului, pînă la data desființării postului”.

5. Reducerea de personal trebuie să fie hotărîtă de organele competente pentru a fi legală, altfel desfacerile de contract făcute pe baza actului reducerii de personal sînt lovite de nulitate. Legea nr. 1/1970, referindu-se la răspunderea **organelor de conducere** pentru organizarea judicioasă a întregii activități, precizează, în art. 1, lit. b, îndatorirea acestora de a stabili o structură organizatorică rațională a unității și la lit. f, de a menține numărul de persoane încadrate la nivelul strict necesar realizării sarcinilor de plan. Această atribuție este dată numai în **competența organelor colective de conducere**, după cum reiese din Legea nr. 11/1971 care în art. 52 (i) și art. 60 (k) precizează că stabilirea structurii organizatorice este o atribuție a Consiliului oamenilor muncii, din întreprinderi și centrale.

În raport cu principiile care guvernează instituția încetării raporturilor de muncă și importanța acestor măsuri prin consecințele pe care le antrenează asupra persoanelor încadrate ni se pare firesc ca reducerea de personal ca act administrativ, să fie numai de competența Consiliului oamenilor muncii, independent de distincțiile făcute de Legea nr. 11/1971 cu privire la competența organelor de conducere privind **încadrarea și eliberarea** din muncă. Desfacerea contractului de muncă, este o măsură **ulterioară** reducerii de personal și sigur va fi făcută de organele competente după distincțiile făcute de lege (art. 52, lit. t, art. 54, lit. h, art. 60, lit. l, art. 62, lit. r, din Legea nr. 11/1971).

6. Din redactarea textului legal „desființarea unor posturi de natura celui ocupat de cel în cauză”, s-ar putea înțelege că posturile care se desfiin-

tează nu trebuie să fie neapărat ocupate, fiind suficient să fie de natura celui ocupat de persoana căreia urmează să i se desfacă contractul. Prin ipoteză, dacă într-o unitate sînt 4 posturi de aceeași natură, din care 2 posturi sînt ocupate, se pune întrebarea dacă unitatea în cazul desființării a 2 posturi, poate desface contractul de muncă al persoanelor care ocupă cele 2 posturi sau este obligată numai la desființarea posturilor vacante?

S-ar părea, avînd în vedere textul, precum și dreptul de selecție al persoanelor, că unitatea are posibilitatea să desfacă contractul de muncă oricăreia dintre cele două persoane (sau chiar ambelor) după cum ar putea să se limiteze la desființarea posturilor vacante.

Considerăm, așa cum s-a statornicit în practica judiciară, ca în toate situațiile cînd în unitate vor fi atîtea posturi vacante cîte se desființează, unitatea nu va fi îndreptățită să desfacă contractul de muncă unei persoane pe motiv că ocupă un post de natura celui supus desființării.

Dr. Iosif R. URS

TRANSPORT

TRANSPORTUL MĂRFURILOR NEGABARITICE PE CALEA FERATĂ (Mărfuri admise la transport în anumite condiții)

Recent (dosarul nr. 2804/1977), Arbitrajul de Stat Central a avut a se pronunța asupra transportului unor mărfuri negabaritice din import. S-a pus problema modalității efectuării acestor transporturi și a regulilor cărora sînt supuse.

Cum aceste transporturi se efectuează de către calea ferată, numai în condiții speciale, în cele ce urmează vom analiza care sînt aceste condiții și cum trebuie ele îndeplinite.

Materia este reglementată de Anexa II — Prescripții de încărcare a regulamentului pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internațional R.I.V. (Regolamento internazionale Veicoli), valabil de la 1 sep. 1968,

ale cărui reguli de încărcare sînt obligatorii pentru transportul internațional și pentru expedițiile de vagoane predate în traficul local (cum se face mențiunea expresă chiar pe coperta acestuia).

Pentru a obține de la calea ferată vagoane pentru mărfuri negabaritice predătorul este obligat să prezinte cererea către șeful stației respective, însoțită de avizul de principiu, eliberat de M.T.Tc. — Departamentul Căilor Ferate, Direcția mișcare și comerț. Serviciul circulație marfă și proiectul de încărcare-ancorare, întocmit de Institutul de cercetări pentru transporturi și telecomunicații (I.C.P.T.T.) Acest proiect se poate întocmi și de predător dar este valabil numai cu avizul I.C.P.T.T. El trebuie să cuprindă și schiță cu dimensiuni și alte cote necesare pentru definirea materialului de transportat.

Pentru mărfurile a căror fixare și ancorare este indicată în Anexa I R.I.V. se pot folosi indicațiile din această anexă.

În transporturile internaționale, avizul de principiu se obține de la fiecare cale ferată din parcurs în parte prin cerere depusă de predătorul mărfii, la țara de plecare a acesteia. Ministerul respectiv cere de la căile ferate din parcurs avizele necesare.

După încărcarea vagonului, predătorul împreună cu șeful stației și organul veghetor al stației, vor verifica dacă s-au respectat toate indicațiile date în avizul de principiu, inclusiv greutatea și dimensiunile încărcăturii. De asemenea, se va verifica dacă încărcătura, fixarea și ancorarea s-a făcut conform proiectului prezentat de predător.

În cazul în care predătorul nu respectă cu strictețe toate indicațiile din avizul de principiu, se va întocmi acesta un proces-verbal de refuz din două exemplare.

Avizul de principiu dat de M.T.Tc. Departamentul Căilor Ferate, Direcția mișcare și comerț, Serviciul circulație marfă, are o valabilitate limitată la timpul fixat prin acest aviz.

Tariful local de mărfuri C.F. (T.L.M.) Partea I la Capitolul II Dispoziții generale de aplicare a tarifelor, prevede la art. 5 pct. (3) că „timpul staționării vagoanelor în așteptarea aprobării transportului obiecte

cu gabarit depășit, se percepe tariful de staționare prevăzut de T.L.M., Parca III B — Tarife pentru operațiuni auxiliare și adiacente transporturilor — Cod 20.01". Acesta prevede „pentru staționarea vagoanelor cu mărfuri neabaritate în așteptarea transportului, se percepe pentru fiecare vagon și oră chiar începută tariful de 3 lei”.

În încheiere, menționăm că pentru transporturile internaționale efectuate în regim S.M.G.S., art. 5, intitulat „obiecte admise la transport cu respectarea unor condiții speciale”, din Convenția privind traficul feroviar internațional de mărfuri (S.M.G.S.) și art. 6 din Instrucția de serviciu la Convenția S.M.G.S., prevăd că mărfurile cu gabarit depășit (care depășesc gabaritul indicat în anexa 1 la Convenția S.M.G.S.), se admit la transport numai după o înțelegere prealabilă între căile ferate participante la transport.

În traficul cu transbordare, la verificarea înscrierii mărfii în gabarit, se ia în considerare că marfa este încărcată pe un vagon cu înălțimea poalei de 1 300 mm de la ciuperca șinei, considerând că vagonul staționează pe linie dreaptă orizontală și că axul longitudinal al vagonului coincide cu axul căii.

Lucian THEODORU

INTREBĂRI-RĂSPUNSURI

● **Biblioteca județeană Brașov** întreabă dacă, potrivit art. 196 din Legea nr. 57/1974, sporul pentru vechimea neîntreruptă în aceeași unitate și sporul pentru munca în condiții deosebite se iau în calculul indemnizațiilor cuvenite în cazul concediului acordat pentru îngrijirea copilului din nav.

Ministerul Muncii prin avizul nr. 1421 din 16 septembrie 1975 a prezis că sporurile menționate mai sus nu se iau în calculul indemnizațiilor venite în situația concediilor acordate pentru îngrijirea copiilor bolnavi, considerând că un asemenea concediu reprezintă un caz de incapacitate de muncă în înțelesul art. 196 din actualul act normativ.

● **MIRCEA NICULESCU — contabil șef, București** întreabă dacă un contract cadru aprobat de adunarea generală a oamenilor muncii conform art. 6 alin. final din Decretul Consiliului de Stat nr. 72/1978 poate fi ulterior modificat prin introducerea unor clauze noi de către Consiliul oamenilor muncii. În virtutea unui principiu de bază, consacrat de legislația noastră, orice act juridic emanat de la o persoană sau de la un organ competent, nu poate fi modificat, retractsat sau anulat decât tot de acei ce au avut atribuția de a-l emite. Ca atare, orice modificare a contractului cadru este de competența exclusivă a adunării generale a oamenilor muncii.

● **VIRNAV VASILE — Trust construcțiilor îmbunătățiri funciare** formulează o serie de întrebări ce se pot rezuma în esență astfel :

— dacă un conducător de utilaj depășește consumul normat de combustibil își angajează sau nu răspunderea sa materială ;

— dacă un conducător de utilaj poate răspunde material pentru cantitatea de combustibil primită fără a fi semnat ;

— dacă un conducător de utilaj are sau nu a răspunde material și penal pentru declararea unei producții fictive ;

— dacă gestionarul poate elibera cantități de combustibil fără semnătura primitorului și dacă pot fi contabilizate acte nesemnate de primitor.

În general, scrisoarea dv. cuprinde o serie de aspecte care pot fi date ca exemplu de cum nu trebuie să se procedeze într-o unitate socialistă.

Consumul de combustibil peste norma tehnică stabilită atrage răspunderea materială, dacă rezultă vinovăția celui în cauză. Acesta poate face dovada nevinovăției în fața organului de jurisdicție a muncii.

Semnătura de primire constituie o dovadă cu privire la cantitatea predată-prelucată, dar nu este singura probă. Se poate stabili cu probatorii convingătoare că eliberarea de combustibil a avut loc fără ca primitorul să fi semnat. Evident că toți cei interesați vor lua parte la litigiul de muncă pentru ca probatoriile administrate să le fie opozabile.

Declararea unei producții ca realizate, deși în fapt ea nu există, constituie o infracțiune care atrage răspunderea penală și civilă pentru prejudiciul adus unității (contravaloarea combustibilului, la care se va adăuga și beneficiul de care a fost lipsită unitatea).

Potrivit prevederilor H.C.M. nr. 2230/1969 orice predare-primire de bunuri nu se poate face decât pe bază de semnătură a ambelor persoane: predător și primitor. Orice alt procedeu este ilegal și atrage răspunderea celui vinovat (sau a ambelor persoane). Actele nesemnate de cei în drept nu pot fi evidențiate în contabilitate, deoarece un asemenea procedeu constituie o mistificare a realității. Întreg personalul unității care are atribuții în respectivul sector de activitate trebuie să lupte hotărât și cu energie spre a elimina stările de lucruri negative care duc la situații din cele enumerate de dv.

C. J.

● **L. SÂNDOIU (Craiova)** întreabă dacă în cazul unor prestații executate în afara contractului încheiat cu unitatea beneficiară este posibilă angajarea răspunderii unității executante pentru calitatea necorespunzătoare a prestațiilor.

Menționăm că atita vreme cât prestația a fost executată și apoi primită de către unitatea beneficiară, nu se poate susține teza caracterului necontractual al prestației. Faptul că raportul contractual nu s-a stabilit în forma prevăzută de lege nu înlătură răspunderea pentru calitatea prestațiilor executate.

● **N. STOICA (București)** solicită lămuriri în privința condițiilor în care unitatea socialistă beneficiară poate obține despăgubiri în cazul când nu i s-au livrat produsele contractate.

Sediul materiei îl constituie art. 21 din Legea nr. 71/1969.

Despăgubirile se acordă numai în măsura în care prejudiciul ocazionat prin nelivrarea produselor contractate nu a fost acoperit în întregime prin plata penalităților. Despăgubirile cuprind atât paguba efectiv suferită cât și beneficiul nerealizat.

H. M.

Tea
prezentăm

Compania TAROM – pe meridianele lumii

In amplul proces de dezvoltare economico-socială ce se realizează în țara noastră potrivit prevederilor Programului partidului și Congresului al XI-lea al P.C.R., aviației civile române îi revin sarcini de o deosebită importanță.

Liniile aeriene românești exploatate de compania TAROM sînt adevărate punți de legătură în realizarea schimburilor economice, culturale, științifice, turistice sau de altă natură în interiorul țării și, îndeosebi, în cadrul acțiunilor de cooperare și colaborare internațională ale țării noastre în cele mai diverse domenii de activitate.

România, țară cu bogate tradiții aviatice dispune în prezent, de un parc de aeronave moderne, care realizează o importantă activitate de transport aerian. Avioanele de tipul B-707, IL-62, BAC 1-11 seria 400 și 500, TU-154, IL-18 și AN-24 din dotarea aviației noastre civile sînt deservite de un personal navigant și tehnic cu o temeinică pregătire de specialitate.

Transporturile aeriene au cunoscut în cadrul general al transporturilor, mai cu seamă în ultimele decenii, cel mai înalt ritm de dezvoltare, comparativ cu celelalte tipuri de transport: auto, feroviar sau naval. O asemenea dezvoltare se explică prin faptul că transporturile aeriene corespund cel mai bine cerințelor impuse de economia modernă, deplasarea la distanțe mari și într-un timp scurt al oamenilor, cit și a unor bunuri materiale produse de aceștia.

Rețeaua liniilor aeriene regulate însumează cca. 100 000 km, ceea ce face ca Bucureștiul să fie legat de 34 mari orașe din Europa, Asia, Africa și America de Nord.

În afară de aceste legături directe cunoscute, aeronavele cu tricolorul românesc au aterizat, în cadrul zborurilor charter, pe un număr de peste 400 aeroporturi de pe toate meridianele.

În condițiile creșterii prestigiului țării noastre în lume, al interesului general politic, economic,

cultural și turistic, numărul cererilor de transport aerian spre și din România a crescut în mod deosebit, mai cu seamă în ultimul deceniu.

La 1 aprilie anul trecut au fost deschise noi linii aeriene între București și Bagdad, Lisabona și s-au redeschis legăturile aeriene cu Belgradul și Cipru (Larnaca), care alături de liniile existente conferă aeroportului internațional București – Otopeni pe lângă atributul de aeroport de destinație și pe acela de important aeroport de tranzit spre cele mai diverse puncte ale globului.

Pe lângă cele două linii lung curier, București – New York și București – Pekin, se preconizează ca anul acesta să se deschidă linia București – Singapore.

Țara noastră cu o suprafață relativ mică, dispune de o rețea densă de linii regulate aeriene (circa 8 000 km), care leagă capitala de 14 centre social-economice importante ale țării.

Republica Socialistă România are 3 aeroporturi internaționale: București – Otopeni, Constanța – Mihail Kogălniceanu și Arad. În prezent, se desfășoară lucrări de modernizare la aeroportul Timișoara, care va deveni cel de-al patrulea aeroport internațional al țării.

Privind în ansamblu întreaga activitate a aviației civile din țara noastră remarcăm creșteri importante de la an la an.

Directivele Congresului al XI-lea al P.C.R. cu privire la actualul plan cincinal prevăd o creștere substanțială a transportului aerian intern și internațional, asigurîndu-se îmbunătățirea bazei tehnico-materiale, sporirea capacității parcului de aeronave prin dotarea cu avioane moderne, de mare viteză, modernizarea aeroporturilor existente cu aparatură de radionavigație pentru dirijarea aeronavelor și mărirea siguranței zborurilor.